

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Τεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Έβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Τεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης της Έκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος</p> <p style="text-align: center;">Έτος 1ο / Τεύχος: 11 Πέμπτη 4η Απριλίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Τερομάρτυρος Βασιλείου (22η Μαρτίου π. ήμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο Κυριακῆς

Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν Σταυροπροσκυνήσεως καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

(Λουκ. α΄ 24-38)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαρίας· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται

μέγας και υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, και δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, και τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; και ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ και δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ και τὸ γεννῶμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. και ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου και αὐτὴ συνεληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, και οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένη στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. και ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Μετάφραση

Ἐκείνες τὶς ἡμέρες συνέλαβε ἡ Ἑλισάβετ ἡ γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, και ἔκρυβε τὴν ἐγκυμοσύνη της ἐπὶ πέντε μῆνες, και ἔλεγε: «Ἔτσι ἔκανε σὲ μένα ὁ Κύριος κατὰ τὶς ἡμέρες (τῆς περασμένης ἡλικίας μου), κατὰ τὶς ὁποῖες ἐπέβλεψε μὲ εὐμένεια, γιὰ νὰ ἀφαιρέσει τὴν ντροπὴ μου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων». Κατὰ τὸν ἕκτο μῆνα (τῆς κύησης τῆς Ἑλισάβετ) ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελο Γαβριὴλ σὲ μία πόλη τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζόμενη Ναζαρέτ, πρὸς μία περθένο μνηστευμένη μὲ ἄνδρα ὀνομαζόμενο Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαυὶδ, τὸ δὲ ὄνομα τῆς παρθένου ἦταν Μαριάμ. Και ὅταν ὁ ἄγγελος παρουσιάσθηκε σ' αὐτὴν εἶπε: «Χαῖρε ἐσύ, πὺ εἶσαι γεμάτη ἀπὸ χάρη! Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου. Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλες τὶς γυναῖκες». Ἀλλὰ αὐτὴ, ὅταν εἶδε, ταραχθῆκε ἀπὸ τὸν λόγο του και σκεπτόταν ἀπὸ ποῦ ἄραγε προέρχεται και ποῦ ἀποβλέπει ὁ χαιρετισμὸς αὐτός. Ὁ δὲ ἄγγελος τῆς εἶπε: «Μὴ φοβᾶσαι, Μαριάμ! Διότι ἔτυχες εὐνοίας ἀπὸ τὸν Θεό. Και ἰδοὺ θὰ συλλάβεις στὴν κοιλία και θὰ γεννήσεις υἱό, και θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦ. Αὐτὸς θὰ εἶναι μέγας και Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου θὰ ὀνομαστεῖ. Και θὰ τοῦ δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνο τοῦ

Δαυΐδ τοῦ πατέρα του, καὶ θὰ βασιλεύσει στὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ παντοτινά, καὶ τῆς βασιλείας του δὲν θὰ ὑπάρξει τέλος». Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελο: «Πῶς αὐτὸ θὰ συμβεῖ σὲ ἐμένα, ἀφοῦ δὲν συνευρίσκομαι μὲ ἄνδρα;». Καὶ ὁ ἄγγελος τῆς ἀπάντησε: «Πνεῦμα Ἅγιο θὰ ἔλθει ἐπάνω σου καὶ δύναμη τοῦ Ὑψίστου θὰ σὲ ἐπισκιάσει. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἅγιο παιδί, ποὺ θὰ γεννηθεῖ, θὰ εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἴδου δὲ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου ἔχει συλλάβει καὶ αὐτὴ νιὸ στὰ γεράματά της, καὶ νὰ αὐτὴ ποὺ τὴν ἔλεγαν στεῖρα, τῶρα εἶναι στὸν ἕκτο μῆνα της. Διότι δὲν εἶναι ἀδύνατο στὸ Θεὸ κανένα πρᾶγμα». Ἡ δὲ Μαριάμ εἶπε: «Ἴδου εἶμαι ἡ δούλη τοῦ Κυρίου. Ἄς γίνει σὲ μένα συμφώνως πρὸς τὸν λόγον σου». Καὶ ἔφυγε ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

(δ' 14-16, ε' 1-6)

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀφοῦ λοιπὸν ἔχουμε μεγάλο ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος διέσχισε καὶ ὑπερέβει τοὺς οὐρανοὺς, τὸν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἅς κρατοῦμε στερεὰ τὴν πίστη. Δὲν ἔχουμε δὲ ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ δείξει συμπάθεια στὶς ἀδυναμίες μας, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἔχει δοκιμαστῆ σὲ ὅλα ὁμοίως μὲ ἐμᾶς, χωρὶς ὅμως ἁμαρτία. Ἄς πλησιάσουμε λοιπὸν μὲ θάρρος στὸ θρόνο τῆς δόξης, γιὰ νὰ λάβουμε ἔλεος καὶ νὰ ἐπιτύχουμε χάρη, γιὰ νὰ βοηθηθοῦμε στὸν καιρὸ τῆς ἀνάγκης. Κάθε δὲ ἀρχιερεὺς, ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους, χάριν τῶν ἀνθρώπων γίνεται ἀρχιερεὺς στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ προσφέρει δῶρα καὶ θυσίες γιὰ τὶς ἁμαρτίες. Καὶ δύναται νὰ συμπαθεῖ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἁμαρτάνουν καὶ ἐκτρέπονται, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς περιβάλλεται ἀπὸ ἀδυναμία. Καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ὀφείλει, ὅπως γιὰ τὸ λαό, ἔτσι καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του νὰ προσφέρει θυσία γιὰ τὶς ἁμαρτίες. Καὶ κανεὶς δὲν λαμβάνει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ ὅταν καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως καὶ ὁ Ἀαρών. Ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν τίμησε ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸ του μὲ τὸ νὰ γίνῃ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ τὸν τίμησε ἐκεῖνος (ὁ Θεὸς), ποὺ εἶπε σὲ αὐτόν: «Δικὸς μου υἱὸς εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερα σὲ γέννησα. Ἐπίσης σὲ ἄλλο μέρος λέει: «Σὺ εἶσαι ἱερεὺς αἰώνιος κατὰ τὸν τύπο τοῦ Μελχισεδέκ.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τυχαίνει, φέτος, νὰ συμπίπτουν δύο μεγάλες ἐορτές, αὐτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἢ ὁποία ἀναγιγνώσκεται εἶναι αὐτὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, παρμένη ἀπὸ τὸ α' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου.

Κατὰ τὸν ἕκτο μῆνα τῆς κήσης τῆς Ἑλισάβετ, τῆς μητέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐπισκέφθηκε τὴν Μαρία ὁ ἄγγελος

Γαβριήλ και τῆς εἶπε: «Χαῖρε ἐσύ, πού εἶσαι γεμάτη ἀπὸ χάρη! Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου. Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλες τὶς γυναῖκες». Ἡ Παναγία ταραχθῆκε καὶ ἀναρωτιόταν ἀπὸ ποιὸν ἔρχεται ὁ χαιρετισμὸς καὶ ποιος εἶναι ὁ σκοπὸς του. Τῆς λέει τότε ὁ ἄγγελος: «Μὴ φοβᾶσαι Μαριάμ! Διότι ἔτυχες τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ θὰ συλλάβεις υἱὸ καὶ θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦ. Αὐτὸς θὰ εἶναι μέγας καὶ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου θὰ ὀνομαστεῖ. Καὶ θὰ τοῦ δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον τοῦ Δαυὶδ τοῦ πατέρα του, καὶ θὰ βασιλεύσει στὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ παντοτινά, καὶ τῆς βασιλείας του δὲν θὰ ὑπάρξει τέλος». Ρώτησε τότε ἡ Μαρία πρὸς τὸν ἀρχάγγελο: «Πῶς θὰ γίνῃ σὲ μένα αὐτό, ἀφοῦ δὲν συνευρίσκομαι μὲ ἄνδρα;».. «Πνεῦμα Ἅγιο θὰ ἔλθῃ ἐπάνω σου καὶ δύναμη τοῦ Ὑψίστου θὰ σὲ ἐπισκιάσει. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἅγιο παιδί, πού θὰ γεννηθεῖ, θὰ εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἴδου δὲ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου ἔχει συλλάβει καὶ αὐτὴ υἱὸ στὰ γεράματά της, καὶ νὰ αὐτὴ πού τὴν ἔλεγον στεῖρα, τῶρα εἶναι στὸν ἕκτο μῆνα της. Διότι δὲν εἶναι ἀδύνατο στὸ Θεὸ κανένα πρᾶγμα». Εἶπε τότε ἡ Παναγία: «Ἴδου εἶμαι ἡ δούλη τοῦ Κυρίου. Ἄς γίνῃ σὲ μένα συμφώνως πρὸς τὸν λόγον σου».

Ἡ λέξη εὐαγγέλιο σημαίνει χαρμόσυνη εἶδηση καὶ μιὰ τέτοια εἶδηση ἔρχεται νὰ φέρῃ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ στὴν Παρθένο Μαρία. Ἐρχεται νὰ τῆς ἀναγγεῖλῃ τὸ πιὸ χαρμόσυνο μήνυμα ἀπ' ὅλα, ὅτι ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου ἔρχεται καὶ μάλιστα θὰ γεννηθεῖ ἀπὸ αὐτήν. «Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ περισσότερο ἀπ' ὅλες τὶς γυναῖκες». Ἡ πιὸ εὐλογημένη, ἡ πιὸ ἀγνή, ἡ πιὸ ἀμόλυντη, ἡ πιὸ ἁγία, εἶναι ἡ Παναγία μας. Τὸ δῶρο τῆς ἀνθρωπότητας πρὸς τὸ Θεό. Ἡ μόνη πού θὰ μπορούσε νὰ φιλοξενήσῃ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ στὰ σπλάχνα της, γιατί εἶναι αὐτὴ πού εἶναι γεμάτη ἀπὸ χάρη ὅπως λέει ὁ Ἀρχάγγελος, εἶναι αὐτὴ πού ἀντιστάθηκε στὸν πειρασμὸ καὶ τὸν νίκησε. Αὐτὴ πού ἔμεινε δίπλα στὸν Θεὸ καὶ μὲ τὴν καθαρότητά της ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἡ ἀθωότητα καὶ ἡ ἀγνότητα τῆς Παναγίας μας φαίνεται καὶ στὴ συνέχεια, ὅταν ταραζέται πού ἀκούει τὸν χαιρετισμὸ τοῦ ἀγγέλου. Δὲν ταραζέται πού τὸν βλέπει ἀλλὰ ἀπὸ τὸν χαιρετισμὸ του. Γιὰ ποιὸ λόγο τὴν ἀποκαλεῖ εὐλογημένη; Τί θέλει ἀπὸ αὐτήν; Τί θὰ μπορούσε ὁ Θεὸς νὰ θέλει ἀπὸ τὴν

ταπεινή δούλη του; Ἔτσι ὁ Γαβριήλ τὴν καθησυχάζει καὶ τῆς ἀναγγέλλει τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γι' αὐτήν.

Πῶς εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ γίνει αὐτὸ ποὺ τῆς λέει ὁ ἄγγελος; «Πῶς αὐτὸ θὰ συμβεῖ σὲ ἐμένα, ἀφοῦ δὲν συνευρίσκομαι μὲ ἄνδρα;». Ἡ Παναγία μας ξέρει ὅτι δὲν ἔχει ἀμαρτήσῃ καὶ οὔτε πρόκειται, καθὼς ἔχει ἐπίγνωση τῆς ἀγνότητάς της. Δὲν εἶναι ἀπιστία ἢ ἀμφιβολία αὐτὸ ποὺ ἐκφράζει, ἀλλὰ ἀπορία. Πῶς γίνεται νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ ἐμένα ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐγὼ οὔτε ἦρθα καὶ οὔτε θὰ ἔρθω σὲ ἐπαφὴ μὲ ἄνδρα; Ἔτσι ὁ Γαβριήλ τῆς ἐξηγεῖ ὅτι γιὰ τὸν Θεὸ ὅλα εἶναι δυνατά. «Ὅπου Θεὸς βούλεται, νικάται φύσεως τάξις». Τίποτα δὲν εἶναι ἀδύνατο γιὰ τὸ Θεό. Πόσο ἀδύνατο πραγματικὰ εἶναι τὸ θαῦμα αὐτὸ ποὺ βλέπουμε νὰ ἐκτυλίσσεται μπροστὰ μας; Ὁ Πλάστης καταδέχεται νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ τὸ πλάσμα του. Μία παρθένος κόρη συλλαμβάνει υἱό καὶ μένει παρθένος ἀκόμα καὶ μετὰ τὸν τόκο. Καταπατήθηκε ἡ τάξη τῆς φύσης, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Δημιουργό της μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ δὲν θὰ ἐπαναληφθεῖ ποτέ.

Αὐτὴ ἡ δικαιολόγησις ὅμως εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴν Μαρία. Ἐφόσον αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν χρειάζεται νὰ ρωτήσῃ κάτι παραπάνω. «Ἴδου εἶμαι ἡ δούλη τοῦ Κυρίου. Ἄς γίνει σὲ μένα συμφώνως πρὸς τὸν λόγον σου». Πόσο δύσκολο εἶναι νὰ τὸ κάνουμε ἐμεῖς αὐτὸ σήμερα; Πόσο δυσκολευόμαστε νὰ παραμερίσουμε τὸ θέλημά μας καὶ νὰ ἀφεθοῦμε στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ; Κι ὅμως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος τὸ κάνει χωρὶς δισταγμό. Δὲν σκέφτεται πόσα ρισκάρει. Μπορεῖ νὰ τὴν κατηγορήσουν γιὰ ἀτιμία, μπορεῖ νὰ προσπαθήσουν νὰ τὴν τιμωρήσουν. Τὸ παιδί τὸ ὁποῖο θὰ γεννηθεῖ ἀπὸ αὐτὴν μπορεῖ νὰ εἶναι δικό της, ἀλλὰ ταυτόχρονα δὲν εἶναι. Κι ὅμως αὐτὰ δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν. Ἐφόσον τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτό, δὲν ἔχει νὰ φοβηθεῖ τίποτα.

Ἡ Μαρία, ἡ Παναγία μας, τιμᾶται ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ὄχι μόνο γιατί εἶναι ἡ πιὸ ἀγνή καὶ Ἁγία ποὺ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸν κόσμο. Τιμᾶται γιατί εἶναι αὐτὴ ποὺ μᾶς ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς σωτηρίας. Εἶναι ἡ μόνη ποὺ ἦταν τόσο καθαρὴ ὥστε νὰ μπορέσει νὰ

ένσαρκωθεῖ μέσα της ὁ Θεός. Εἶναι ἡ μητέρα ὅλων μας, ἡ καταφυγή καὶ ἡ προστασία μας. Εὐχομαί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ συνεχίσει νὰ ἀκούει τὶς προσευχές μας καὶ νὰ πρεσβεύει γιὰ μᾶς στὸν Υἱό της, τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὥστε νὰ μᾶς χαρίσει τὴν οὐράνιο βασιλεία. Ἀμήν.

π.Ονούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Σκοπὸς τῆς νηστείας

Σκοπὸς τῆς νηστείας εἶναι ἡ συμμετοχὴ στὴ Θεία Κοινωνία μὲ καθαρὴ ψυχὴ...Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Πατέρες παρέτειναν τὸ στάδιο τῆς νηστείας, δίνοντας σέ μᾶς προθεσμία γιὰ μετάνοια, ὥστε νὰ προσέλθουμε στὴ Θεία Κοινωνία καθαρμένοι καὶ τακτοποιημένοι ψυχικά.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Ἦσ., ὁμιλ. ΣΤ', 3, ΕΠΕ 8Α, 434 -MG 56, 139)

Δέν νηστεύουμε γιὰ τὸ Πάσχα, οὔτε γιὰ τὴ θυσία τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ γιὰ τὰ δικά μας ἀμαρτήματα, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ προσέλθουμε στὰ μυστήρια γιατί τὸ Πάσχα δέν εἶναι βεβαίως ὑπόθεση νηστείας, οὔτε πένθους, ἀλλὰ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Κατὰ Ἰουδαίων, λόγος. Γ', 4, ΕΠΕ 34, 178 -MG 48, 867)

Ἡ νηστεία εἶναι ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου

Πόσο μεγάλο καλὸ εἶναι ἡ νηστεία καὶ μέγιστο ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ μετὰ τὸ λουτρό τοῦ βαπτίσματος δέν πρέπει νὰ προσέχουμε στὴν καλοπέραση καὶ στὴ μέθη καὶ στό πλούσιο τραπέζι, ἀλλὰ στὴ νηστεία. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὁ Κύριος νήστεψε. Ὅχι ἐπειδὴ ὁ ἴδιος εἶχε ἀνάγκη, ἀλλὰ γιὰ νὰ διδάξει ἐμᾶς. Ἐπειδὴ δηλαδή τὰ πρὶν τὸ βάπτισμα ἀμαρτήματα τὰ ἔφερε ἡ ὑποδούλωση στὴν κοιλία, ὅπως ἀκριβῶς ὁ γιατρός, ἂν θεραπεύσει τὸν ἄρρωστο, τὸν διατάζει νὰ μὴν κάνει ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προήλθε ἡ ἀρρώστια, ἔτσι λοιπὸν καὶ ἐδῶ ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα εἰσήγαγε τὴ νηστεία. Γιατί καὶ τὸν Ἀδάμ ἡ ἀκράτεια τῆς κοιλιάς τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὸν παράδεισο...Γι' αὐτὸ

λοιπόν και ο Κύριος νηστεύει σαράντα μέρες, υποδεικνύοντας σε μᾶς τὰ φάρμακα τῆς σωτηρίας.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Ματθ., ὁμιλ. ΙΓ', 1,2, MG 57, 209-210)

Ἡ νηστεία ἡρεμεῖ τὸ πνεῦμα καὶ καταστέλλει τίς ἄλογες ἐπιθυμίες

Σ' ἐκείνους πού θέλουν την φιλοσοφοῦν εἶναι γλυκὺς την εὐχάριστος ὁ καιρὸς τῆς νηστείας, ἡ πνευματικὴ ἀνοιξη τῶν ψυχῶν, ἡ ἀληθινὴ γαλήνη τῶν λογισμῶν...Σ' ἐμᾶς την εἶναι γλυκειά την εὐχάριστη ἡ ἀνοιξη τῆς νηστείας, γιατί συνήθως μᾶς καταπραῦνει τὰ κύματα ὄχι τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ τῶν ἄλογων ἐπιθυμιῶν...Την διώχνει συνήθως τόσο γρήγορα την χειμῶνα την χελιδόνι, ὅταν φανεῖ, ὅσο ἡ νηστεία, ὅταν ἔρθει, ἀπομακρύνει ἀπὸ την σκέψη την την τρικυμία τῶν παθῶν.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Γεν., λόγος Α', 1, MG 54, 581)

Ἡ νηστεία εἶναι πηγὴ ὑγείας

Πρόσεξε ποιὸς μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ζεῖ περισσότερο ἀπολαυστικά, ἐκεῖνος πού τρώει λάχανα καὶ εἶναι ὑγιὴς καὶ δέν παθαίνει τίποτε δυσάρεστο, ἢ ἐκεῖνος πού διαθέτει πλούσιο (συβαρίτικο) τραπέζι καὶ εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἄπειρες ἀρρώστιες; Εἶναι φανερό ὅτι ὁ πρῶτος. Ἄν λοιπόν θέλουμε καὶ ἀπολαυστικά νά ζοῦμε καὶ ὑγιεῖς νά εἶμαστε, ἄς μὴν ἐπιζητοῦμε τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα καὶ ἔτσι ἄς ἐννοοῦμε τὴν αὐτάρκεια. Ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά ἀρκεῖται στὰ ὄσπρια καὶ νά εἶναι ὑγιὴς, ἄς μὴν ζητάει τίποτε παραπάνω, ἐνῶ ὁ πῖο ἀδύνατος πού ἔχει ἀνάγκη θεραπείας μέ χορταρικά, ἄς μὴν ἐμποδίζεται νά τὰ τρώει. Ἄν πάλι ὑπάρχει κάποιος πού εἶναι πῖο ἀδύνατος ἀπ' αὐτόν καὶ ἔχει ἀνάγκη νά βοηθηθεῖ κατάλληλα ἀπὸ τὴν κρεοφαγία, δέ θά τὸν ἐμποδίσουμε νά χρησιμοποιεῖ κρέας. Γιατί δέν δίνουμε αὐτές τίς συμβουλές, γιὰ νά ἐξοντώσουμε καὶ νά καταστρέψουμε τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γιὰ νά περιορίσουμε τὰ περιττά. Καὶ περιττὸ εἶναι, κάθε τί πού δεν εἶναι ἀναγκαῖο.

(Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς Β' Κορ., ὁμιλ. ΙΘ', 3, MG 61, 534)

Συναξάριον

Τῆς ΚΒ΄ (22α) τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Βασίλειος, ἦταν πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἁγίας Ἐκκλησίας. Ἐζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ὁ ὁποῖος βασίλευσε κατὰ τὰ ἔτη 361-368, ἐνῶ ἡγεμόνας τῆς Ἀγκυρας ἦταν ὁ Σατορίνος.

Ὅταν καταγγέλθηκε στὸν ἑπαρχο τῆς περιοχῆς Σατορίνο, παρουσιάστηκε μπροστά του. Αὐτὸς τοῦ ζήτησε νὰ ἀρνηθεῖ τὸν Χριστὸ, κι ἀφοῦ ὁ ἅγιος δὲν δέχτηκε, διέταξε νὰ τοῦ ξεσκίσουν τὰ πλευρὰ καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὴ φυλακὴ. Ἐπειτα καὶ πάλι διατάσσεται ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα νὰ σκίσουν καὶ πάλι τὰ πλευρὰ του καὶ νὰ τὸν ρίξουν ξανά στὴ φυλακὴ ἀλυσοδεμένο.

Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀγκυρα ὁ Ἰουλιανός. Πληροφορήθηκε γιὰ τὸν πρεσβύτερο Βασίλειο καὶ διέταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστά του, ἀλλὰ διαπίστωσε ὅτι ἡ πίστη τοῦ χριστιανοῦ Ἱερέα ἦταν ἀκόμη ἰσχυρότερη. Τότε, ἔδωσε διαταγὴ καὶ τὸν θανάτωσαν μὲ μαρτυρικὸ τρόπο. Ἔτσι μαρτύρησε ὁ Ἅγιος Βασίλειος, τὸ ἔτος 362 μ.Χ. καὶ ἔλαβε τὸ ἀμαράντινο στέφανο τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ.

Χαιρετισμοὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Γ' Στάση

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Νέα (πνευματικὴ) κτίση φανέρωσε ὁ Κτίστης σ' ἐμᾶς ποὺ γίναμε ἀπ' Αὐτόν, ἀφοῦ βλάστησε χωρὶς σπορὰ ἀπὸ παρθενικὴ κοιλία καὶ τὴν διαφύλαξε ὅπως ἦταν ἄφθορη. Ὡστε βλέποντας ἐμεῖς τὸ θαῦμα, μὲ ὕμνους νὰ φωνάζουμε πρὸς αὐτή·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ στέφος τῆς
ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε,
στεφάνι τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον
ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν
Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ μᾶς δίνεις εἰκόνα τῆς
Ἀναστάσεως, χαῖρε ἐσὺ ποὺ μᾶς
φανερώνεις τὴ ζωὴ τῶν Ἀγγέλων.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον,
ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε,
ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ
σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, δέντρο ποὺ παράγεις καρποὺς
γευστικούς καὶ καλοὺς, ἀπ' τοὺς
ὁποίους τρέφονται οἱ πιστοί· χαῖρε,
ξύλο (δέντρο) πυκνόφυλλο, κάτω ἀπ'
τὸ ὁποῖο σκεπάζονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν
πλανωμένους· χαῖρε,
ἀπογεννώσα λυτρωτὴν
αἰχμαλώτους.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ κυοφόρησες ὁδηγὸ γιὰ
τοὺς πλανωμένους, χαῖρε, ἐσὺ ποὺ
γέννησες Λυτρωτὴ γιὰ τοὺς
αἰχμαλώτους.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου
δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν
πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ καθικετεύεις τὸν
δίκαιο Κριτὴ, χαῖρε ἐσὺ ποὺ (μὲ τὴ
μεσιτεία σου) παρέχεις συγχώρηση
στοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν
παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ
πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ γίνεσαι στολὴ γιὰ τοὺς
γυμνοὺς ἀπὸ πνευματικὴ παρρησία
(πρὸς τὸ Θεό)· χαῖρε στοργὴ ποὺ νικᾷς
κάθε πόθο.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Νύμφη, ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες,
ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν
νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες·
διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός,
ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς
ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι
πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῶ
βοῶντας·

Ἄφοῦ γνωρίσαμε τὴν παράδοξη
γέννηση (τοῦ Χριστοῦ), ἄς
ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ τὸν κόσμο,
μεταφέροντας τὸ νοῦ μας στὸν
οὐρανό. Γιὰ τοῦτο ὁ ὑψηλὸς Θεὸς
φανερώθηκε στὴ γῆ ὡς ἕνας ταπεινὸς
ἄνθρωπος· γιατί ἤθελε νὰ τραβήξει
πρὸς τὸ δικό Του ὕψος αὐτοὺς ποὺ τοῦ
φωνάζουν

Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ· χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαθοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις!
χαῖρε δι' ἧς ἠνοιχθη
Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν,

Ὀλόκληρος βρισκόταν κάτω στὴ γῆ, κι ὥστόσο δὲν ἀπουσίαζε ἀπὸ τὰ ἄνω (τὸν οὐρανὸ) ὁ ἀπερίγραφτος Υἱὸς καὶ Λόγος (τοῦ Θεοῦ). Κι αὐτὸ ἐγένε με θεϊκὴ συγκατάβαση κι ὄχι μὲ τοπικὴ μετακίνηση· κι ἔτσι συντελέστηκε ἡ γέννηση ἀπὸ Παρθένο ἀφιερωμένη στὸ Θεό, ἡ ὁποία ἀκούει αὐτά·

Χαῖρε, χώρα ποὺ χώρεσες τὸν ἀχώρητο Θεό· χαῖρε, θύρα τοῦ σεπτοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας μας.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ γιὰ τοὺς ἀπίστους εἶσαι ἀμφίβολο ἄκουσμα· χαῖρε, ἐσὺ ποὺ γιὰ τοὺς πιστοὺς εἶσαι ἀναμφίβολο καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιο (τοῦ Χριστοῦ) ποὺ κάθεται πάνω στὰ Χερουβείμ· χαῖρε, οἴκημα ὑπερτέλειο Ἐκείνου ποὺ κάθεται στὰ Σεραφεείμ.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ ἔνωσες μεταξύ τους τὰ ἀντίθετα· χαῖρε, ἐσὺ ποὺ συνδύασες τὴν παρθενία μὲ τὴ μητρότητα.

Χαῖρε, ἐσὺ μὲ τὴν ὁποία καταλύθηκε ἡ παράβαση, χαῖρε, ἐσὺ χάρις στὴν ὁποία ἀνοίχτηκε ὁ Παράδεισος.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ ἔσαι τὸ κλειδί τῆς βασιλείας (τοῦ Χριστοῦ)· χαῖρε, ἐσὺ ἡ ἐλπίδα τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

Χαῖρε Νύμφη, ἀνύμφευτε.

Κάθε φύση Ἀγγέλων κατεπλάγη γιὰ τὸ μεγάλο γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως Σου· γιατί ἔβλεπε τὸν ἀπρόσιτο Θεό, νὰ γίνεται προσιτὸς σὲ ὅλους

ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν
ἄνθρωπον· ἡμῖν μὲν
συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ
παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς
ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ
λέγειν τό, πῶς καὶ Παρθένος
μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας·
ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον
θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους
δεικνύουσα· χαῖρε,
τεχνολόγους ἀλόγους
ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ
δεινοὶ συζηηταί· χαῖρε, ὅτι
ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων
ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς
πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν
ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας
ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν
γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων
σωθῆναι· χαῖρε, λιμῆν τῶν τοῦ
βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ἄνθρωπος, νὰ συναναστρέφεται μαζί
μας καὶ νὰ ἀκούει ἀπὸ ὅλους τὸ

Ἀλληλουῖα.

Τοὺς ἐπιδέξιους ρήτορες, τοὺς
βλέπουμε σὰν ψάρια ἄφωνα νὰ
στέκονται μπροστὰ στὸ μυστήριό σου
Θεοτόκε· γιατί δὲν μποροῦν νὰ
ἐξηγήσουν πῶς καὶ Παρθένος ἔμεινες
καὶ μπόρεσες νὰ γεννήσεις. Ἐμεῖς
ὅμως θαυμάζοντας τὸ μυστήριο, σοῦ
φωνάζουμε μὲ πίστη·

Χαῖρε, δοχεῖο τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ,
χαῖρε ταμεῖο τῆς πρόνοιᾶς Του.
Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ ἀποδείχνεις ἄσοφους
τοὺς φιλοσόφους· χαῖρε, ἐσὺ ποὺ
ἐλέγχεις ὡς ἄμυαλους τοὺς
τεχνολόγους.

Χαῖρε, γιατί μὲ σένα ἀποδείχτηκαν
ἀνόητοι οἱ διαβόητοι συζηητές·
χαῖρε, γιατί μὲ σένα ἐξαφανίστηκαν οἱ
μυθοπλάστες.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ διαλύεις τοὺς
περίπλοκους συλλογισμοὺς καὶ σοφίες
τῶν Ἀθηναίων· χαῖρε, ἐσὺ ποὺ γεμίζεις
(μὲ ἀνθρώπινες ψυχές) τὰ δίχτυα τῶν
πνευματικῶν ψαράδων.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ ἀνασύρεις ἀπὸ τὸ βυθὸ
τῆς ἄγνοιας, χαῖρε ἐσὺ ποὺ φωτίζεις
πολλοὺς μὲ θεία γνώση.

Χαῖρε, πλοῖο αὐτῶν ποὺ θέλουν νὰ
σωθοῦνε, χαῖρε, λιμάνι αὐτῶν ποὺ
ταξιδεύουν στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς.

Χαῖρε Νύμφη, ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ
τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς
τοῦτον ἀντεπάγγελτος ἦλθε·
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,
δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς
ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον
καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Θέλοντας νὰ σώσει τὸν κόσμο
Ἐκεῖνος ποὺ γιὰ χάρη μας τὸν
κόσμησε, ἦλθε πρὸς αὐτὸν μὲ δική του
πρωτοβουλία. Καὶ ὄντας Ποιμένας, ὡς
Θεός, γιὰ χάρη μας φάνηκε ὅμοιος μὲ
μᾶς ἄνθρωπος, καὶ κάλεσε ἔτσι (στὴ
σωτηρία) τοὺς ὅμοιους μὲ Αὐτόν, ποὺ
ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

ΔΡΩΜΕΝΑ

Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά 2024

Σήμερα Κυριακὴ Β' Νηστειῶν, ἡμέρα ποῦ θεσπίσθηκε ἀπὸ τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία νὰ τιμᾶται ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ὡς συνέχεια τῆς προηγούμενης Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τελέσθηκε τὸ καθιερωμένο Πολυαρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἀφespέρας στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ προΐστατο ὁ Παναγιώτατος Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μὲ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἀνήμερα στὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου μας συλλειτουργήσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ μὲ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸν πανηγυρικὸ λόγο ἐκφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ στὴν προσφορά του στὴν ἐδραίωση τῆς Ὁρθοδοξίας. Τέλος, ὁ Ποιμενάρχης μας εὐχήθηκε στὸ ποίμνιο καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐπισκέπτες Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως καὶ τοὺς ἱεροψάλτες γιὰ τὴν παρουσία τους καὶ τὴν τιμὴ πρὸς τὸν Ἅγιο. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρατέθηκε τράπεζα ἀγάπης ἀπὸ τὴ Φιλόπτωχο Ἀδελφότητα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τελέσθηκε ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου. Ἀκολούθησε ἐόρτια συνοδική ἐκδήλωση στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης μὲ κεντρικὸ ὁμιλιτὴ τὸν Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιο μὲ θέμα «ἡ εὐχή τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς ἕως τὰ χρόνια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ».

Παρόντες στὴν ἐκδήλωση ἦταν οἱ Σεβασμιώτατοι ὁ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος καὶ ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος.

Ἀκολούθησε τράπεζα στὴν αἴθουσα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ <<Πνευματικὰ Σημειώματα>> μπορεῖτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας. Ὅνομα, Ἐπώνυμο, τηλέφωνο μὲ θέμα <<Συνδρομητῆς>>.

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱπεύθυνος Ἔκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὁνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

